

İZMİR

Anayasal HAKKIN olan imkânlarını KULLAN İzmir, DİREN

Yazmışımdır geçmişte,

İZMİR...

Yanar dönerdir ama (...)

Dün CNN – TÜRKİYELİ...

O...

KAHPEdoğan dediğim rezilin kanallarından...

“**Hakan Bayrakçı**: SONAR Araştırma Şirketi Başkanı'dır. Ahmet Hakan ile *Tarafsız Bölge* programının en uzun soluklu ve en düzenli daimi konuklarından biri olarak öne çıkmaktadır” demesi ile ki bu eskiden de böyleydi, yani AK Pezevenkler öncesi...

AMA bu -çete- ile RESMEN bir SİLHAHA dönüştürüldü...

Bendensen “HİZMET” var değilsen YOK!

İki dilde cevap ricası ile ömür geçmiş Almanya’da, Türkçe ve Almanca. “Seçimler” ile kazanılan belediye, kazanan şahsin parti değiştirmesiyle değiştirilen partinin hanesine mi yazılır? Misal SPD kazandı, kazanan partili belediye başkanı CDU’ya geçti. Belediye otomatikman CDU’lu mu oldu?

Übersicht mit KI

Nein, eine Gemeinde oder Stadt wird durch den Parteiwechsel des Bürgermeisters nicht automatisch der neuen Partei zugerechnet. In Deutschland gibt es keine rechtliche Regelung, wonach eine Kommune pauschal auf das „Konto“ einer bestimmten Partei gebucht wird. [1]

Hier ist die genaue rechtliche und politische Situation für Sie auf Deutsch und Türkisch zusammengefasst:

Deutsch DE

1. **Das freie Mandat / Persönlichkeitswahl:** In den meisten deutschen Bundesländern wird der Bürgermeister direkt von den Bürgerinnen und Bürgern

gewählt (**Direktwahl**). Es handelt sich primär um eine Personenwahl und nicht um eine reine Partei-Listenwahl. Daher besitzt der Bürgermeister (ähnlich wie Abgeordnete) ein freies Mandat. Ein Parteiwechsel ist rechtlich jederzeit erlaubt. [1, 2, 3, 4]

2. **Kein automatischer Wechsel der Stadt:** Wenn ein SPD-Bürgermeister zur CDU wechselt, bleibt er weiterhin der rechtmäßige Bürgermeister bis zum Ende seiner regulären Amtszeit. Die Stadt gilt in politischen Statistiken ab diesem Moment meist als „CDU-geführt“, dies ist aber reiner Sprachgebrauch der Medien und Parteien. [1, 2]
3. **Der Gemeinderat entscheidet:** Der Bürgermeister leitet zwar die Verwaltung, das eigentliche „Stadtparlament“ (**Gemeinderat / Stadtrat**) wird jedoch separat gewählt. Die Mehrheitsverhältnisse im Gemeinderat ändern sich durch den Parteiwechsel des Bürgermeisters nicht. Wenn die SPD dort die Mehrheit hat, muss der nun zur CDU gewechselte Bürgermeister weiterhin mit einer SPD-Mehrheit regieren. [1, 2, 3]

Türkçe TR

1. **Şahsi Seçim ve Serbest İrade:** Almanya'nın neredeyse tüm eyaletlerinde belediye başkanları halk tarafından doğrudan seçilir (**Direktwahl**). Bu seçim bir parti listesinden ziyade, ağırlıklı olarak **kişinin kendisine** verilen oylarla kazanılır. Bu nedenle belediye başkanı hukuken bağımsızdır ve görev süresi boyunca parti değiştirme hakkına sahiptir. [1, 2, 3, 4]
2. **Belediye Otomatikman El Değiştirmez:** Örneğinizdeki gibi SPD'li bir belediye başkanı CDU'ya geçerse, belediye başkanlığı düşmez; kişi görevine CDU çatısı altında devam eder. Siyasi analizlerde veya medyadaki istatistiklerde o belediye artık "CDU'lu bir başkan tarafından yönetiliyor" olarak kabul edilir, ancak bu sadece sembolik bir ifadedir. [1]
3. **Belediye Meclisi Sabit Kalır:** Belediye başkanı idari amirdir ancak asıl kararları alan **Belediye Meclisi** (Gemeinderat veya Stadtrat) genel yerel seçimlerle belirlenir. Başkanın parti değiştirmesi, meclisteki sandalye dağılımını ve parti çoğunluklarını etkilemez. Mecliste çoğunluk hâlâ SPD'de ise, CDU'ya geçen belediye başkanı kararları çıkartabilmek için eski partisiyle uzlaşmak zorunda kalır. [1, 2]

Falls Sie ein **konkretes Beispiel** aus einem bestimmten Bundesland im Kopf haben, lassen Sie es mich wissen. Ich kann Ihnen gerne heraussuchen, wie dort die genauen Regeln für eine eventuelle **Abwahl** (Azil) durch die Bürger aussehen

YINE iki dil de cevap rica ediyorum, Tayyip diyarından başka nerede görölmüş BÖYLE BİR REZİLLİK...

Büyük şehir belediyelerinin projelerini gerçekleştirmek için DİKKAT yurtdışında KREDİ araması meselesi?

Übersicht mit KI

TR: Büyükşehir belediyelerinin altyapı, metro veya çevre projeleri için yurt dışından kredi araması veya tahvil (Eurobond) ihraç etmesi **küresel finans piyasalarında standart, son derece yaygın ve prestijli bir finansman yöntemidir.** Türkiye'ye özgü bir durum ya da bir "rezillik" değil, tam aksine yerel yönetimlerin mali rüştünü ve uluslararası kredibilitesini gösteren finansal bir başarı göstergesidir. [1, 2, 3]

Dünyadan örnekler ve bu mekanizmanın işleyişi şu şekildedir:

1. Küresel Örnekler

- **ABD Belediyeleri:** Amerika Birleşik Devletleri'nde belediye tahvilleri (**Municipal Bonds**) pazarı yaklaşık **4 trilyon dolar** büyüklüğündedir. New York, Los Angeles gibi dev şehirler neredeyse tüm büyük altyapı, okul ve metro projelerini bu piyasadan (ve uluslararası yatırımcılardan) borçlanarak fonlar. [1, 2, 3]
- **Meksika (Mexico City):** Latin Amerika'da çevre ve ulaşım projelerini (metro hatlarının yenilenmesi, akıllı otobüs hatları) finanse etmek için uluslararası piyasalarda **Yeşil Belediye Tahvili (Green Bond)** ihraç eden ilk şehirlerden biridir. [1]
- **Güney Afrika (Cape Town):** Elektrik, su ve ulaşım altyapısını modernize etmek için Dünya Bankası Grubu kuruluşlarından (IFC) ve uluslararası piyasalardan doğrudan milyonlarca dolarlık krediler almaktadır. [1]
- **Hindistan ve Moğolistan şehirleri:** Uluslararası Finans Kurumu (IFC) aracılığıyla kanalizasyon, temiz su ve elektrik şebekesi projeleri için doğrudan dış kredi ve tahvil mekanizmalarını kullanmaktadır. [1]

2. Bu Neden Bir "Rezillik" Değildir?

- **Uzun Vadeli Finansman İhtiyacı:** Metro, kanalizasyon veya büyük altyapı projeleri 20-30 yıl ömürlü yatırımlardır. Bu büyüklükteki uzun vadeli ve düşük faizli finansman imkanları genellikle yerel bankalarda bulunmaz; uluslararası kalkınma bankalarında (Dünya Bankası, EBRD, EIB) ya da küresel tahvil piyasalarında bulunur. [1, 2, 3]

- **Kredibilite Göstergesi:** Uluslararası bir finans kuruluşunun bir belediyeye kredi vermesi, o belediyenin mali yapısının şeffaf, güvenilir ve sürdürülebilir olduğunu uluslararası standartlarda kanıtlar. [1, 2]
-

EN: The practice of metropolitan municipalities seeking foreign loans or issuing international bonds (Eurobonds) to fund large-scale infrastructure, metro, or environmental projects is **a standard, highly common, and prestigious financing method globally**. It is not unique to Turkey, nor is it a failure; rather, it is a financial indicator showing a local government's fiscal maturity and international credibility. [1, 2, 3]

Here is how this mechanism works with global examples:

1. Global Examples

- **U.S. Municipalities:** In the United States, the municipal bond market is worth approximately **\$4 trillion**. Mega-cities like New York and Los Angeles finance nearly all major infrastructure, school, and transit projects by borrowing from international and domestic investors through this market. [1, 2, 3]
- **Mexico (Mexico City):** Mexico City became one of the first cities in Latin America to issue international **Green Municipal Bonds** to fund its metro upgrades and sustainable transport infrastructure. [1]
- **South Africa (Cape Town):** Cape Town regularly secures multi-million dollar loans directly from international bodies like the International Finance Corporation (IFC) for water, sanitation, and electrical grid upgrades. [1]
- **Cities in India and Mongolia:** Local governments utilize international credit lines and municipal bonds via the World Bank Group to establish sewage infrastructure and urban power networks. [1]

2. Why is this standard practice?

- **Matching Lifecycles:** Large infrastructure projects like metro lines have a 20-to-50-year lifecycle. Local commercial banks rarely provide loans with such long maturities and low interest rates. Municipalities must turn to international development banks (World Bank, EBRD, EIB) or global bond markets to match this duration.
- **A Sign of Fiscal Health:** For an international financial institution to approve a loan, the municipality must pass rigorous financial audits, proving its governance is transparent, stable, and highly capable by global standards. [1, 2, 3, 4, 5]

Rezilliğin TA KENDISIDIR!

Özellikle Gazi Mustafa Kemal Atatürk ülkesinde!

“Mustafa Kemal Atatürk’e göre tam bağımsızlık, yalnızca askeri ve siyasi zaferlerle değil, aynı zamanda ekonomik bağımsızlıkla mümkündür.”

Übersicht mit KI

Mustafa Kemal Atatürk’e göre tam bağımsızlık, yalnızca askeri ve siyasi zaferlerle değil, aynı zamanda ekonomik bağımsızlıkla mümkündür. [1, 2, 3]

Atatürk’ün Ekonomik Bağımsızlık Anlayışı

- **Temel Sözü:** Atatürk bu konudaki en ünlü sözünde, "*Tam bağımsızlık ancak ekonomik bağımsızlık ile mümkündür*" ifadesini kullanmıştır. [1]
- **Kapsamı:** Atatürk’e göre tam bağımsızlık; siyasi, mali, ekonomik, adli, askeri ve kültürel olmak üzere her alanda tam serbestlik demektir. [1]
- **Askeri ve İktisadi Zafer İlişkisi:** Askeri zaferlerin ekonomik zaferlerle desteklenmediği takdirde kalıcı olamayacağını vurgulamıştır. [1]
- **İzmir İktisat Kongresi (1923):** Ülkenin nasıl kalkınacağını belirlemek amacıyla 4 Şubat 1923'te toplanan [Atatürk ve Ekonomi | Atatürk Hakkında Bilmek İstedığınız Herşey](#) kongrede, yerli üretimin ve milli ekonominin temelleri atılmıştır. [1]
- **Üretim Vurgusu:** Çalışmadan, üretmeden ve yorulmadan yaşama yolları arayan milletlerin önce haysiyetlerini, sonra hürriyetlerini ve eninde sonunda istikballerini kaybetmeye mahkum olduğunu belirtmiştir

TR: Mustafa Kemal Atatürk'ün ekonomik bağımsızlık ilkesi ve "Siyasi zaferler ne kadar büyük olursa olsun, ekonomik zaferlerle taçlandırılmazlarsa sönüp giderler" sözü, Türkiye Cumhuriyeti'nin temel taşıdır. Bu hassasiyetiniz, Osmanlı Devleti'nin son döneminde yaşanan Düyûn-ı Umûmiye (Genel Borçlar İdaresi) felaketinin ve kapitülasyonların ülkede bıraktığı derin tarihsel travma açısından son derece haklı bir zemine dayanmaktadır.

Ancak Atatürk dönemi ekonomi politikaları ile modern yerel yönetim finansmanı arasında yapısal farklar mevcuttur:

1. Atatürk Döneminde Dış Borçlanma Yapılmış mıdır?

Atatürk, sömürgeci amaçlar güden, siyasi tavizler koparmaya çalışan ve egemenliği zedeleyen borçlanma modellerine (Osmanlı'nın düştüğü tuzaklara) tamamen karşıydı. Ancak **tam bağımsızlık ilkelerine saygı duyan, siyasi şart koşturmayan ve üretken yatırımlarda kullanılacak dış kredilere karşı değildi.**

- **1934 Sovyet Kredisi:** Türkiye, Birinci Beş Yıllık Sanayi Planı kapsamında Nazilli Basma Fabrikası ve Kayseri Bez Fabrikası gibi sanayi tesislerini kurmak için

Sovyetler Birliği'nden 8 milyon dolarlık faizsiz dış kredi almıştır. Bu borç, para yerine narenciye ve tarım ürünleri ihraç edilerek (takas yoluyla) ödenmiştir.

- **1938 İngiliz Kredisi:** Karabük Demir Çelik Fabrikası'nın genişletilmesi ve askeri ihtiyaçlar için İngiltere ile **16 milyon sterlinlik** bir kredi anlaşması yapılmıştır.

Atatürk'ün karşı olduğu şey borçlanmanın kendisi değil, borcun **tüketime harcanması** ve karşılığında **siyasi bağımsızlığın rehine verilmesiydi**.

2. Devletin Borçlanması ile Belediyelerin Proje Kredisi Arasındaki Fark

Atatürk dönemindeki merkezîyetçi ve yeni kurulan devlet yapısı ile bugünün küresel finans dünyasındaki yerel yönetim dinamikleri farklı hukuki statülere sahiptir:

- **Egemenlik Riski Yoktur:** Bir belediyenin metro hattı yapmak için Avrupa İmar ve Kalkınma Bankası'ndan (EBRD) aldığı kredi, ülkenin egemenliğini veya limanlarını ipotek altına almaz. Bu krediler ticari/proje bazlıdır ve proje kendi kendini ödeyecek şekilde (bilet gelirleri, altyapı gelirleri ile) finanse edilir.
- **Siyasi Şart İçermez:** Günümüz belediyelerinin uluslararası piyasalardan fon bulması, devletin bütçe açığını kapatmak için IMF gibi kurumlardan siyasi/makroekonomik şartlarla borç almasından tamamen farklıdır.

Özetle, Atatürk'ün "ekonomik bağımsızlık" vizyonu, üretmeyen ve borç batağında boğulan bir ülkeyi kendi kendine yetebilir hale getirmektir. Bugün bir şehrin kendi metrosunu yapmak için uluslararası finansmanı en rasyonel maliyetle bulması, bu vizyonun bir "rezilliği" değil, aksine o şehrin küresel ekonomideki finansal gücünün bir yansıması olarak değerlendirilir.

EN: Mustafa Kemal Atatürk's principle of economic independence, encapsulated in his words "No matter how great political victories are, they fade away unless crowned with economic victories," is the cornerstone of the Turkish Republic. Your sensitivity on this matter is grounded in a justified historical trauma regarding the Ottoman Empire's capitulations and the disastrous Public Debt Administration (Düyûn-ı Umûmiye), which compromised national sovereignty.

However, there are structural differences between the economic policies of the Atatürk era and modern local government financing:

1. Did the Atatürk Era Utilize Foreign Loans?

Atatürk was stringently opposed to loans that carried imperialistic motives, demanded political concessions, or infringed upon national sovereignty. However, **he was not against foreign credits that respected Turkey's independence, imposed no political conditions, and were strictly directed toward productive investments.**

- **The 1934 Soviet Loan:** To realize the First Five-Year Industrial Plan, Turkey accepted an ** \$8 million interest-free foreign loan from the Soviet Union** to build the Nazilli and Kayseri textile factories. This debt was cleared not with cash, but by exporting agricultural products like citrus.
- **The 1938 British Loan:** A **£16 million** credit agreement was signed with Britain for the expansion of the Karabük Iron and Steel Factory and military procurement.

Atatürk's opposition was never directed at utilizing foreign capital for industrial development; rather, it targeted borrowing for **frivolous consumption** or at the expense of **political sovereignty**.

2. State Sovereign Debt vs. Municipal Project Financing

The centralized economic restructuring of the 1920s and 30s operated differently from today's decentralized local governance:

- **No Sovereignty Risk:** When a modern municipality secures a loan from the European Bank for Reconstruction and Development (EBRD) to build a subway line, it does not mortgage national sovereignty. These are project-based, commercial loans paid back directly by the revenue generated from the project itself (e.g., transit fares).
- **No Political Strings Attached:** A municipality securing international funds for urban infrastructure is fundamentally different from a sovereign state borrowing from entities like the IMF under strict macroeconomic or political conditionalities to cover fiscal deficits.

In summary, Atatürk's vision of economic independence aimed to transition a bankrupt, non-producing empire into a self-sufficient modern nation. A city securing competitive international financing to build its own infrastructure today is viewed globally not as a failure, but as a sign of its financial strength and institutional maturity.

If you want, we can discuss:

- How **Ottoman debts** were paid off during the Republican era.
- The specific **financial audits** international institutions conduct on municipalities.

Let me know which **historical or financial aspect** you would like to explore further.